

Tožba, vložena 26. aprila 2012 – HTTS proti Svetu

(Zadeva T-182/12)

(2012/C 174/47)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Nemčija) (zastopnika: J. Kienzle in M. Schlingmann, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- naj Uredbo Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 961/2010 razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- naj Svetu naloži plačilo stroškov postopka in zlasti stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice tožeče stranke do obrambe
 - Svet naj bi kršil pravico tožeče stranke do učinkovitega pravnega varstva in zlasti obveznost obrazložitve, ker naj ne bi dovolj obrazložil ponovne uvrstitve tožeče stranke na seznam oseb, subjektov ali organov, za katere se v skladu s členom 23 izpodbijane uredbe uporabljajo omejevalni ukrepi.
 - Svet naj bi kršil pravico tožeče stranke do izjave, ker naj ji ne bi bila dana možnost, da pred ponovno uvrstitvijo na sezname sankcij izrazi svoje stališče in s tem Svetu predlaga pregled tega seznama.
2. Drugi tožbeni razlog: neobstoj podlage za uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij
 - Obrazložitev, ki jo je Svet navedel za ponovno uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij, naj ne bi upravičevala njene ponovne uvrstitve in naj bi bila vsebinsko napačna. Zlasti naj tožeče stranke ne bi nadzorovala IRISL.
 - Uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij naj bi očitno temeljila na tem, da je Svet očitno napačno ocenil njen položaj in njene dejavnosti.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice tožeče stranke do spoštovanja lastnine
 - Ponovna uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij naj bi pomenila neupravičen poseg v njeno temeljno pravico do lastnine, ker naj tožeča stranka zaradi nezadostne obrazložitve, ki jo je podal Svet, ne bi mogla razumeti, zakaj je bila uvrščena na seznam oseb, na katere se nanašajo sankcije.
 - Uvrstitev tožeče stranke na sezname sankcij naj bi pomenila nesorazmeren poseg v njene lastninske pravice in naj bi bila očitno neprimerna za doseganje ciljev izpodbijane uredbe. Vsekakor naj bi presejala to, kar je nujno za dosego teh ciljev.

Tožba, vložena 23. aprila 2012 – HUK-Coburg proti Komisiji

(Zadeva T-185/12)

(2012/C 174/48)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a.G. in Coburg (Coburg, Nemčija) (zastopniki: A. Birnstiel, H. Heinrich in A. Meier, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka predlaga, naj se

- razglasi ničnost sklepa Evropske komisije z dne 23. februarja 2012, s katero je zavrnila prošnjo tožeče stranke za dostop do določenih dokumentov v postopku v zvezi z omejevalnim sporazumom (COMP/39.125 – Carglass);
- toženi stranki naloži plačilo njenih stroškov in stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi uveljavlja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: neizvedena presoja posameznih dokumentov, navedenih v prošnji

Tožeča stranka v okviru prvega tožbenega razloga navaja, da odločba ne temelji na konkretni in posamični presoji vsakega posameznega dokumenta. Po mnenju tožeče stranke naj bi izpodbijana odločba temeljila na pravno napačni domnevi, v obravnavanem primeru naj bi to bila splošna domneva o obstoju izjeme.